

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.124 van 21 juni 1999
in de zaken A. 63.504/IX-1069
68.055/IX-1070.**

In zake : Peter BERBEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. HUMBLET,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Camille Lemonnierstraat 68

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Beverlaai 10.

tussenkomen de partij :

Ghislain EERDEKENS,
die woonplaats kiest bij
advocaten H. GEYSKENS, A. VANDEURZEN,
A. VAN DER GRAESEN, C. COOMANS, M. BOES en
W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Peter BERBEN
op 2 mei 1995 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het koninklijk besluit van 21 februari 1995
waarbij het aantal notarissen in het gerechtelijk
arrondissement Hasselt op achtendertig wordt gebracht en
de nieuwe standplaats wordt gevestigd te Neerpelt;

Gezien het verzoekschrift dat Peter BERBEN
op 13 maart 1996 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het koninklijk besluit van 19 januari 1996
waarbij Ghislain EERDEKENS wordt benoemd tot notaris ter
standplaats Neerpelt;

Gelet op het arrest nr. 60.960 van 11 juli 1996 in de zaak A. 68.055/IX-1070 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het tweede bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de verzoekschriften tot tussenkomst van 12 juni 1996 en 9 augustus 1996;

Gelet op de beschikkingen van 28 juni 1996 en 13 augustus 1996 die de tussenkomst van Ghislain EERDEKENS toelaten;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memories van de tussenkomende partij;

Gezien het verslag over de zaken opgemaakt door adjunct-auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de beschikking van 23 april 1998 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 23 april 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 21 mei 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 juni 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. HUMBLET, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat B. VAN DORPE, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat W. MERTENS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaken.

Overwegende dat de gegevens van de zaken kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 20 september 1994 vraagt de minister van Justitie aan de procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen, respectievelijk de eerste voorzitter van dat hof, om respectievelijk de kamer der notarissen van het gerechtelijk arrondissement Hasselt en de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt uit te nodigen hem een gemotiveerd advies te bezorgen over de noodzakelijkheid een nieuw notariaat op te richten in het gerechtelijk arrondissement Hasselt, met standplaats te Neerpelt.

Die vraag lijkt te zijn gesteld naar aanleiding van een brief van 12 september 1994 van de tussenkomende partij die ertoe strekt aan te tonen dat de oprichting van een bijkomend notariaat in het arrondissement Hasselt wettelijk mogelijk is en dat dit het best zou gebeuren in het gerechtelijk kanton Neerpelt en met als standplaats Neerpelt zelf.

1.2. In hun advies stellen zowel de kamer der notarissen van het arrondissement Hasselt als de procu-

reur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt dat er geen noodzaak bestaat aan een bijkomend notariaat in Neerpelt.

Het advies van 10 oktober 1994 van de kamer der notarissen erkent dat het oprichten van een nieuw notariaat wettelijk mogelijk is rekening houdend met de resultaten van de mathematische berekeningen met cijfers gebaseerd op bevolking, registratierechten en aantal akten, maar meent dat het niet noodzakelijk is en zeker niet opportuun "omwille van de organisatorische structuren van de bestaande kantoren die zouden kunnen ontwricht worden".

Het advies van 25 oktober 1994 van de procureur des Konings stelt vast dat de studie van verzoeker te Neerpelt "duidelijk uittorent boven de overige studies", overweegt dat "een oppervlakkige commentator hieruit (zou) kunnen afleiden dat een bijkomend notariaat best mogelijk en zelfs wenselijk is", doch meent dat het allerm minst bewezen is dat de oprichting van een nieuw kantoor deze discrepantie zou verhelpen aangezien niet zozeer de geografische ligging als wel de technische accuratesse en een vlotte service in deze tijd het succes van een notariskantoor verzekeren, zodat de totstandkoming en instandhouding van dergelijke kantoren de voornaamste betrachting zou moeten zijn in het benoemingsbeleid, een streven dat moeilijk te verzoenen is met een verderschrijdende versnippering in steeds meer eenmansstudies en integraal associaties tussen bestaande studies veronderstelt. De procureur des Konings concludeert dat er thans geen nood bestaat aan een bijkomend notariaat in het kanton Neerpelt maar dat er wel gestreefd dient te worden naar een bepaalde samenwerking tussen de bestaande notariaten.

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt brengt op 16 november 1994, na de notarissen P. BERBEN (Neerpelt), J. HOMANS (Peer) en D. SERESIA (Overpelt) te hebben gehoord, een "in hoofd-

orde" ongunstig advies uit, zulks "bij gebrek aan vaststaande zekerheden dat de streek de huidige trend -de voorzitter doelt op de stijging van het aantal akten en van het bedrag der registratierechten- zal kunnen verder zetten". "Zeer ondergeschikt", voor het geval dan toch een studie zou worden opgericht, lijkt de gemeente Sint-Huibrechts-Lille hem de enige verantwoorde standplaats te zijn, want die gemeente is een entiteit op zich en een nieuw kantoor daar zou een minder nadelige invloed hebben op bestaande kantoren.

Het dossier bevat geen afzonderlijk advies van de eerste voorzitter van het hof van beroep te Antwerpen. Op 30 november 1994 sluit de procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen zich aan bij de adviezen van de procureur des Konings en van de kamer der notarissen.

1.3. In een nota van 31 januari 1995 aan de minister bespreekt de personeelsdienst van het ministerie van Justitie eerst de uitgebrachte adviezen.

Het advies van de kamer der notarissen noemt hij "niet gemotiveerd". "Uiteraard", zo argumenteert hij, "kan een bijkomende studie de organisatorische structuren van de bestaande kantoren ontwrichten. Het is echter aan de Kamer om de Minister bij te staan om naar de meest gunstige ligging van een nieuw kantoor te zoeken, vermits de wettelijke mogelijkheid ervoor bestaat".

Uit het advies van de procureur des Konings brengt hij de verwijzing naar het gigantisch kantoor van notaris BERBEN in herinnering, "dat uittorent boven de overige studies (102 miljoen registratierechten)". Hij vervolgt : "Indien men echter binnen het kanton Neerpelt de registratierechten van de andere notarissen bekijkt dan liggen deze toch, op één na, allemaal boven de 27 miljoen voor het jaar 1993. Een oprichting binnen het kanton Neerpelt met standplaats Neerpelt kan dan ook niet direkt een bedreiging vormen voor het kantoor van

notaris BERBEN en ons inziens ook niet voor de verder afgelegen kantoren in het kanton".

Tegen het alternatieve voorstel van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt, een oprichting te Sint-Huibrechts-Lille, brengt hij in : "Hierbij dient onmiddellijk opgemerkt dat, alhoewel de bevoegdheid der notarissen zich uitstrekt over het ganse arrondissement, het uit de statistieken blijkt dat de kantoren opgericht in kleine entiteiten het bijzonder moeilijk hebben om te starten, zie bijvoorbeeld het kantoor van notaris JUNIUS, opgericht bij K.B. van 7.6.1990 te Hasselt (KIEWIT)".

De personeelsdienst besluit als volgt :

"Ondanks de voorbehouden tot ongunstige adviezen uitgebracht door de gerechtelijke overheden en de kamer meent de dienst dat een oprichting van een kantoor met standplaats Neerpelt na enkele jaren leefbaar moet zijn. Zij houdt hierbij rekening met het groeiend bevolkingscijfer, het stijgend aantal akten en registratierechten en de bloeiende kantoren binnen het kanton Neerpelt. Bovendien kan het gevestigde kantoor van notaris BERBEN te Neerpelt zelf geen bedreigend nadeel ondervinden gelet op de status van de notaris als volksvertegenwoordiger, het uitzonderlijk hoog aantal akten en registratierechten van het kantoor, de relaties van de titularis met de Antwerpse en internationale zakenwereld".

1.4. Op 18 februari 1995 sluit de secretaris-generaal zich als volgt aan bij het advies van de personeelsdienst. Hij voegt er als eigen motieven aan toe :

"2. Zelfs op basis van bevolkingscijfers van 1977 is er nog een overschot. De reële cijfers van heden zijn nog hoger.

3. Het argument van de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg als zouden de cijfers onjuist zijn, is ONLOGISCH en speelt daarentegen in het VOORDEEL VAN EEN OPRICHTING.

Immers op basis van de cijfers van de studie is het al mogelijk een notariaat op te richten. Indien men deze gemeenten nog zou toevoegen, zal het totaal verder stijgen. Het gemiddelde zal aldus nog hoger komen, wat NOG MEER PLEIT IN HET VOORDEEL VAN EEN OPRICHTING.

4. Het argument van het tijdelijk karakter van Nederlanders is niet gegrond. Niets wijst erop dat dit van voorbijgaande aard is. Bovendien geeft eventueel vertrek van deze bewoners ook aanleiding tot verhandeling van onroerend goed.

5. Het argument van een associatievorm is tegenstrijdig aan de huidige wetgeving die in associatievormen niet voorziet. Bovendien is er geen 'beletsel' dat er associatievorm wordt aangegaan met het nieuw opgericht kantoor.

6. Het argument dat een oprichting de huidige structuur zou beïnvloeden is idioot. Dat is vanzelfsprekend. Maar de Minister heeft niet alleen de plicht de 'welstand' van de bestaande notariaten te beoordelen, doch ook te waken over de dienstverlening van het notariaat aan de bevolking. Voor de goede dienstverlening en de spreiding van de notariaten is het aangewezen een bijkomende studie op te richten".

1.5. Bij koninklijk besluit van 21 februari 1995 wordt het aantal notarissen in het gerechtelijk arrondissement Hasselt op achtendertig gebracht en wordt de nieuwe standplaats te Neerpelt gevestigd.

De motivering luidt als volgt :

"Overwegende dat alleen al op mathematische basis de oprichting van een notariaat mogelijk is;

Overwegende dat bij de studie die de opportuniteit van een oprichting onderzocht, bevolkingscijfers werden in acht genomen met aftrek van de inwoners van bepaalde gemeenten en gedeeltes van gemeenten die administratief reeds zijn overgeheveld; dat de bijvoeging van deze gemeenten de coëfficiënten voor de berekening nog zouden verhogen en dus pleiten in de zin van een mogelijke oprichting; dat op dit vlak de argumenten van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt onjuist zijn;

Overwegende dat de evolutie van het aantal aktes, de orde van grootte van de registratierechten en hun evolutie aantonen dat alle kantoren bijzonder leefbaar zijn; dat uit het onderzoek geen elementen blijken geven van een negatieve tendens in de toekomst; dat integendeel kan worden aangenomen dat deze tendens zich zal voortzetten of minstens stand zal houden;

Overwegende dat de argumentatie van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt over de ongelijkheid tussen de notariskantoren niet ter zake dienend is vermits ook de andere kantoren relatief grote studies vormen; dat het geheel van de dienstverlening door het notariaat als uitgangspunt moet worden genomen; dat in het algemeen belang de oprichting van een bijkomend notariskantoor verantwoord is;

Overwegende dat met het oog op de leefbaarheid van de studies het aangewezen is het kantoor in een voldoende grote geografische omgeving te situeren; dat gelet op de omvang van de andere kantoren een inplanting te Neerpelt geen bedreiging kan vormen voor deze kantoren en aldus de leefbaarheid van het nieuwe kantoor realiseerbaar maakt; dat de hoedanigheid van de titularis van het grootste kantoor zodanig is dat de nabijheid van het nieuwe kantoor daartoe geen nadelige invloed kan hebben; dat trouwens door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt zelf wordt gesteld dat de grootte van dit kantoor daardoor is te verklaren;

Overwegende dat het bijgevolg om de voormelde redenen, in het belang van het notariaat en in het algemeen belang aangewezen is een bijkomend notariaat op te richten en de standplaats te Neerpelt vast te stellen;".

1.6. Op 4 maart 1995 stelt Ghislain EERDEKENS, tussenkomende partij, zich kandidaat voor het vacante ambt van notaris ter standplaats Neerpelt.

1.7. Op 14 maart 1995 vraagt de minister aan de procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen en aan de eerste voorzitter van dat hof advies uit te brengen over de kandidatuur van Ghislain EERDEKENS; de procureur-generaal wordt tevens gevraagd het advies van de bevoegde kamer der notarissen in te winnen.

De procureur des Konings te Tongeren, de procureur des Konings te Hasselt, de kamer der notarissen van het arrondissement Tongeren, de kamer der notarissen van het arrondissement Hasselt en de procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen brengen gunstig advies uit.

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt brengt gunstig advies onder voorbehoud uit "gezien de verkeerde voorstelling van het kanton Neerpelt in zijn dokument over de wenselijkheid tot oprichting van een nieuwe standplaats aldaar, waardoor vragen kunnen rijzen naar zijn intellectuele eerlijkheid".

In haar gunstig advies van 5 april 1995 stelt de eerste voorzitter van het hof van beroep te Antwerpen dat zij het voorbehoud van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt niet volgt omdat uit een gesprek met de tussenkomen de partij is gebleken dat diens verzuim niet door oneerlijkheid is ingegeven.

1.8. Bij koninklijk besluit van 19 januari 1996 wordt de tussenkomen de partij benoemd tot notaris ter standplaats Neerpelt.

1.9. Verzoekers vordering tot schorsing van het benoemingsbesluit wordt bij arrest nr. 60.960 van 11 juli 1996 door de Raad van State verworpen omdat niet voldaan is aan de tweede schorsingsvoorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de voorwaarde omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

2. Over het voorwerp van het eerste beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij meent dat de eerste vordering beperkt is tot het tweede lid van artikel 1 van het bestreden besluit, luidend als volgt : "De nieuwe standplaats wordt gevestigd te Neerpelt"; dat dit volgens haar zo is omdat het eerste lid van dat artikel 1, waarbij het aantal notarissen in het betrokken gerechtelijk arrondissement op achten-dertig wordt gebracht, in het verzoekschrift en de erin aangevoerde middelen niet wordt bestreden;

2.2. Overwegende dat verzoeker in de omschrijving van het voorwerp van zijn beroep het door de verwerende partij gemaakte onderscheid niet maakt; dat hij de vernietiging vordert van het koninklijk besluit van 21 februari 1995 "waarbij", zo schrijft hij, "het aantal notarissen in het gerechtelijk arrondissement Hasselt op

achtendertig wordt gebracht en de nieuwe standplaats wordt gevestigd te Neerpelt"; dat het wel zo is dat de wettigheidskritiek die hij in zijn annulatiemiddelen uitoefent, alleen slaat op de keuze van de standplaats te Neerpelt;

Overwegende dat aangenomen moet worden dat de Koning maar tot de oprichting van een nieuw notariaat zal overgaan wanneer hij er een in zijn ogen geschikte standplaats voor gevonden heeft; dat de scheiding die de verwerende partij op het oog heeft, die band tussen het oprichten van een nieuw notariaat en het geschikt bevinden van een standplaats negeert; dat als voorwerp van het eerste beroep het bestreden koninklijk besluit in zijn geheel moet worden beschouwd;

3. Over de gegrondheid van het eerste beroep.

3.1. Overwegende dat verzoeker zijn eerste middel als volgt omschrijft :

"Dit middel is gesteund op de miskennis van artikel 10 van de gecoördineerde Grondwet van 17 februari 1994 (B.S. dd. 17.02.94 - tweede uitgave).

Het bezwaar bestaat erin dat de aangevochten akte tenslotte een nieuwe notarisstandplaats vestigde te Neerpelt in strijd met het advies van de Kamer van Notarissen en op een plaats die niet de aangewezen plaats is wanneer men rekening houdt met de objectieve bevolkingscijfers van het arrondissement Hasselt.

Door de nieuwe standplaats te vestigen op een plaats waar die niet thuishoort, met name te Neerpelt waar verzoeker is gevestigd, wordt verzoeker benadeeld in vergelijking met zijn collegae in het arrondissement.";

Overwegende dat hij in de uiteenzetting van zijn middel op basis van de objectieve bevolkingscijfers van de onderscheiden kantons en, binnen die kantons, van de onderscheiden gemeenten, concludeert dat de nieuwe standplaats gevestigd had moeten worden, per kanton bekeken, niet in het kanton Neerpelt, maar in het kanton

Beringen, zoniet in het kanton Hasselt, en, per gemeente bekeken, niet in de gemeente Neerpelt, maar te Heusden-Zolder, Beringen, Houthalen-Helchteren, Zonhoven, Diepenbeek of Tessenderlo; dat dit volgens hem geboden is door de grondwettelijke regel, "als volgt verwoord door artikel 31 van de wet van 25 Ventôse jaar XI (16 maart 1803) betreffende de organisatie van het notariaat, zoals gewijzigd bij wetten van 10 oktober 1967 en 19 april 1980 :

'Getal en spreiding van de kantoren. Boekhouding - Strafbepalingen'

'Het getal en de spreiding van de notariskantoren evenals de standplaatsen worden door de Koning derwijze bepaald dat er niet meer dan één notaris is :

...

d) per 9000 inwoners in de gerechtelijke arrondissementen met meer dan 250.000 inwoners'.";

3.1.1. Overwegende dat verzoeker niet doet inzien hoe het feit dat het bestreden besluit "in strijd met het advies van de Kamer van Notarissen" is, een schending van artikel 10 van de Grondwet kan uitmaken;

3.1.2. Overwegende dat een schending van de in artikel 10 van de Grondwet neergelegde gelijkheidsregel maar denkbaar is door een beslissing die in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid genomen is; dat de door die regel verboden discriminatie zich immers voordoet wanneer de overheid de onder de toepassing van een regel vallende zaken wel vanwege haar discretionaire bevoegdheid verschillend kan behandelen maar dit doet zonder deugdelijke reden; dat hetgeen verzoeker ons voorhoudt is dat het te dezen toepasselijke artikel 31 van de notariswet de overheid voor de keuze van een standplaats geen ruimte biedt voor een diversiteit van oplossingen, dat haar bevoegdheid gebonden is doordat zij ertoe verplicht is zich uitsluitend door de bevol-

kingscijfers per kanton of per gemeente te laten leiden;

Overwegende dat uit het bovenstaande volgt dat als rechtsgrond van het middel niet artikel 10 van de Grondwet kan worden gezien, dat de rechtsgrond artikel 31 van de notariswet is;

3.1.3. Overwegende dat genoemd artikel 31 luidt als volgt :

"Art. 31. Het getal en de spreiding van de notaris-kantoren evenals de standplaatsen worden door (de Koning) derwijze bepaald dat er niet meer dan één notaris is :

a) per 5.000 inwoners in de gerechtelijke arrondissementen met minder dan 75.000 inwoners;

b) per 6.000 inwoners in de gerechtelijke arrondissementen met minder dan 150.000 en meer dan 75.000 inwoners;

c) per 7.000 inwoners in de gerechtelijke arrondissementen met minder dan 250.000 en meer dan 150.000 inwoners;

d) per 9.000 inwoners in de gerechtelijke arrondissementen met meer dan 250.000 inwoners.

Vermindering van het aantal plaatsen met toepassing van het voorgaande lid geschiedt naargelang van de vacatures; een plaats die openvalt in een arrondissement waar het aantal hoger is, kan evenwel niet worden opgeheven dan op eensluidend en met redenen omkleed advies van de tuchtkamer en van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg. Die adviezen moeten ingewonnen telkens wanneer er een plaats openvalt.";

Overwegende dat die tekst geen enkele verwijzing naar het kanton of de gemeente bevat; dat hij de Koning wel verplicht tot spreiding van de notaris-kantoren en dus ook van de standplaatsen binnen elk gerechtelijk arrondissement op basis van bevolkingscijfers, maar dat die cijfers niet gehecht worden aan de kantons of aan de gemeenten die van dat arrondissement deel uitmaken;

3.1.4. Overwegende dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2. Overwegende dat verzoeker zijn tweede annulatiemiddel als volgt omschrijft :

"Dit middel is gesteund op de miskennis van de algemene rechtsbeginselen, meer bepaald het beginsel van een goed bestuur en dito rechtsbedeling, evenals het beginsel volgens hetwelk elke administratieve handeling wettelijk toelaatbare redenen dient te hebben, dit wil zeggen pertinente redenen zonder vergissingen in rechte of in feite (zorgvuldigheidsbeginsel), evenals op machtsoverschrijding.

Het bezwaar bestaat erin dat de aangevochten akte geen wettelijk toelaatbare reden heeft, met andere woorden, dat de aangegeven redenen falen, zowel in rechte als in feite, derhalve niet afdoende zijn en zowel in feite als in rechte een schending uitmaken van de wet van 29 juli 1991 op de motiveringsplicht, doorgaans 'Wet Cerexhe' genoemd.";

3.2.1. Overwegende dat verzoeker uiteindelijk niets meer blijkt aan te voeren dan schending van de formele motiveringsplicht, opgelegd bij de wet van 29 juli 1991, en schending van de materiële motiveringsplicht;

3.2.2. Overwegende dat het bestreden besluit niet aan de wet van 29 juli 1991 onderworpen is; dat het geen individuele strekking heeft en niet beoogt rechtsgevolgen te hebben voor een of meer bestuurden of voor een ander bestuur, naar blijkt uit artikel 1 van de genoemde wet karakteristieken onmisbaar om een handeling onder de wet te doen vallen;

3.2.3. Overwegende dat wat de materiële motive-ringsplicht betreft verzoeker in de uiteenzetting van zijn middel de overheid aanwrijft er niet voor gezorgd te hebben "dat haar alle mogelijke nuttige gegevens bezorgd werden opdat zij geïnformeerd zou zijn"; dat hij dat verwijt volgenderwijs concretiseert : ten eerste, de overheid heeft hem, verzoeker, niet gehoord; ten tweede, de overheid heeft geen rekening gehouden met de feitelijke toestand van de reeds bestaande notariskantoren enerzijds en de bevolkingscijfers en hun kantonale en lokale overschotten in verhouding tot de reeds bestaande

kantoren anderzijds, zulks tegen het advies van de kamer der notarissen te Hasselt in;

Overwegende dat verzoeker ook nog schrijft :

"Tenslotte, teneinde te verhinderen dat Uw Raad zich zou blind staren op het aantal akten en/of registratierechten gerealiseerd door verzoeker gedurende de jaren 1992 en 1993, of de desbetreffende cijfers onjuist zou interpreteren, wenst verzoeker hierna de aandacht te vestigen op de juiste bedragen van zijn bruto-inkomen, het gewicht van zijn beroeps-kosten waarin het personeel natuurlijk een belangrijke rol speelt, evenals de belastingsdruk voor de aanslagjaren 1983 tot en met 1994";

3.2.4. Overwegende dat in de uiteenzetting van de gegevens van de zaak is gezien dat voor het nemen van haar besluit de beslissende overheid door een hele reeks overheidslichamen is geadviseerd; dat verzoeker niet ook maar de geringste aanwijzing geeft wat hij aan die informatie nuttig had kunnen toevoegen ter gelegenheid van een persoonlijk verhoor;

Overwegende dat de aan de Koning gegeven informatie ook sloeg op de feitelijke toestand van de reeds bestaande notariskantoren en op de bevolkings-cijfers;

Overwegende dat de kamer der notarissen te Hasselt voor haar ongunstig advies als enig motief opgeeft dat de oprichting van een nieuw kantoor niet noodzakelijk en zeker niet opportuun is "omwille van de organisatorische structuren van de bestaande kantoren die zouden kunnen ontwricht worden"; dat men de Koning bezwaarlijk kan verwijten over zulk een gemeenplaats gewoon te zijn heengestapt;

Overwegende dat met het relativeren van de cijfers betreffende de grootte van zijn kantoor verzoeker nog niet heeft aangetoond dat de verwerende partij

tegen alle redelijkheid is ingegaan door het oprichten van een nieuw kantoor te Neerpelt verenigbaar te achten met de leefbaarheid van verzoekers kantoor of door niet een andere standplaats te kiezen;

3.2.5. Overwegende dat het tweede middel wordt verworpen;

3.3. Overwegende dat bij gebrek aan gegronde annulatiemiddelen het eerste beroep moet worden verworpen;

4. Over de gegrondheid van het tweede beroep.

4.1. Overwegende dat in het eerste annulatiemiddel verzoeker wettigheidskritiek uitoefent op het besluit dat hij met zijn eerste beroep bestrijdt; dat de Raad in 3.3. heeft vastgesteld dat verzoekers eerste beroep moet worden afgewezen; dat verzoeker met zijn tweede beroep de wettigheid van het besluit dat het voorwerp is van zijn eerste beroep, niet opnieuw ter discussie kan stellen; dat het eerste middel niet ontvankelijk is;

4.2. Overwegende dat verzoekers tweede annulatiemiddel in de omschrijving ervan als volgt luidt :

"Dit middel is gesteund op de miskenning van de algemene rechtsbeginselen, meer bepaald het beginsel van een goed bestuur en dito rechtsbedeling, evenals het beginsel volgens hetwelk elke administratieve handeling wettelijk toelaatbare redenen dient te hebben, dit wil zeggen pertinente redenen zonder vergissingen in rechte of in feite (zorgvuldigheidsbeginsel), evenals op machtsoverschrijding.

Het bezwaar bestaat erin dat de aangevochten akte een notaris benoemt op een standplaats (in casu Neerpelt) terwijl het Koninklijk Besluit waarbij deze standplaats werd gecreëerd (21 februari 1995) het voorwerp uitmaakt van een vordering tot nietigverklaring d.d. 02 mei 1995 (G/A. 63.504/X-5240) die nog hangende is voor de Raad van State en derhalve het bestaan zelf van deze standplaats in het gedrang

brengt en, ipso facto de benoeming van een notaris aldaar vermits de standplaats en de benoeming één ondeelbaar geheel uitmaken (zie supra II. PRELIMINAIRE OPMERKING; (VERKNOCHTHEID), blz. 13).

Door toch over te gaan tot een benoeming van een notaris in een op regelmatige wijze aangevochten standplaats en zonder desbetreffende afdoende motivering, geeft de aangevochten akte niet alleen blijk van een miskenning van de algemene rechtsbeginselen die een goed bestuur en dito rechtsbedeling moeten kenmerken, maar tevens van een schending van de wet van 29 juli 1991 op de motiveringsplicht, en zelfs van machtsoverschrijding.";

Overwegende dat in de ontwikkeling van zijn tweede middel verzoeker een andere weg inslaat, want wettigheidskritiek uitoefent op het besluit dat hij met zijn eerste beroep bestrijdt;

4.2.1. Overwegende dat het feit dat het besluit tot oprichting van een standplaats te Neerpelt door verzoeker met zijn eerste beroep tot nietigverklaring bestreden was, dit besluit niet onuitvoerbaar maakte; dat het middel zoals het omschreven is, ongegrond is;

Overwegende dat het middel zoals het ontwikkeld is onontvankelijk is om dezelfde reden als die waarom verzoekers eerste middel dat is;

4.3. Overwegende dat verzoeker zijn derde annulatiemiddel als volgt omschrijft :

"Dit middel is gesteund op de schending van de artikelen 35, 4°, 36 en 42 van de wet van 25 ventôse jaar XI (16 maart 1803), zoals respectievelijk gewijzigd of vervangen bij Wet van 09 april 1980, art. 1, § 1, 10°, Wet van 16 april 1927, art. 2, IV en K.B. nr. 213 van 13 december 1935, art. 4, bevestigd bij Wet van 04 mei 1936, alle inhoudende de bepalingen met betrekking tot de stage van de kandidaat-notaris, in de mate dat uit de informaties waarover verzoeker beschikt, de heer Ghislain EERDEKENS zijn stageverplichtingen volbracht tussen 01 augustus 1980 en 31 juli 1984 en vanaf 01 september 1984 zonder onderbreking advocaat werd bij de Balie te Tongeren zodat hij, op het ogenblik van zijn benoeming op 19 januari 1996, sedert meer

dan 11 jaar uit het notariaat was verwijderd en derhalve weliswaar formeel maar niet inhoudelijk geschikt was voor benoeming als notaris, evenals op de miskenning van de algemene rechtsbeginselen, meer bepaald het beginsel van een goed bestuur en dito rechtsbedeling, evenals het beginsel volgens hetwelk elke administratieve handeling wettelijk toelaatbare redenen moet hebben, dit wil zeggen pertinente redenen zonder vergissingen in rechte of in feite (zorgvuldigheidsbeginsel) evenals op machtsoverschrijding.";

Overwegende dat verzoeker in de ontwikkeling van zijn middel nog andere argumenten aanvoert die naar zijn oordeel de ongeschiktheid van de tussenkomenende partij voor het notarisambt moeten aantonen;

4.3.1. Overwegende dat de verwerende partij het middel in hoofdorde niet ontvankelijk acht, onder meer omdat verzoeker als gevestigd notaris er geen belang bij heeft de benoeming van een andere notaris aan te vechten op de grond dat deze niet geschikt is;

4.3.2. Overwegende dat onderscheiden moet worden enerzijds het belang dat verzoeker er bij heeft dat er in de gemeente Neerpelt, waar hij zelf notaris is, geen tweede standplaats voor een notaris komt, anderzijds het belang dat hij er bij heeft dat de keuze van een notaris niet valt op iemand die, in zijn ogen, niet geschikt is voor dat ambt;

Overwegende dat uit zijn procedurestukken blijkt dat het belang dat verzoeker kan doen gelden bij de vernietiging van het eerste door hem bestreden besluit, het besluit waarbij een nieuwe standplaats te Neerpelt tot stand wordt gebracht, is dat dit besluit voor hem een verlies van cliënteel kan meebrengen;

Overwegende echter dat, zoals boven gebleken is, verzoekers beroep tegen dat besluit verworpen moet worden; dat had het ingewilligd moeten worden, verzoeker

de vernietiging van de benoeming van de tussenkomen-
de partij bij wijze van gevolgtrekking had kunnen verkrij-
gen; dat nu dit niet het geval is, verzoekers beroep
tegen de benoeming gesteund moet zijn op een belang dat
onderscheiden is van het belang dat hij bij zijn eerste
beroep kon doen gelden; dat dit laatste belang ook
onmogelijk doorgetrokken kan worden naar het belang dat
hij heeft bij de vernietiging van een benoeming tot
notaris van een ongeschikte kandidaat; dat op het stuk
van verlies van cliënteel een zodanige benoeming hem
immers minder moet schaden dan de benoeming van een wel
geschikte kandidaat, hem veeleer voordelig dan nadelig
zou zijn;

Overwegende dat de exceptie van onontvanke-
lijkheid gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de beroepen, bepaald op acht-
duizend frank, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op
zesduizend frank, komen ten laste van de tussenkomen-
de partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op eenentwintig juni
1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samen-
gesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,

L. HELLIN,
Mevr. S. VAN AELST,

staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.